

[Erik Jacobsen.]

I overensstemmelse med verdenssundhedsorganisationens program er det hensigten at samarbejde og forenkle de mange internationale karantæne regler for at imødegå den gene, det er, at disse praktiseres forskelligt i de forskellige lande, således at reglerne bliver så ensartede som muligt for den internationale samfærdsel til lands og til søs samt for lufttransporten, der direkte er medtaget i lovforslaget.

I de bemærkninger, der følger med lovforslaget, er der gjort rede for de deri indeholdte 10 kapitler og 46 paragraffer, og den højtærede indenrigsminister har i sin fremsættelsestale omtalt det væsentlige af lovforslagets indhold, så jeg finder ingen anledning til at udbyde det nærmere, hvorimod jeg finder det ønskeligt, at lovforslaget henvises til udvalgsbehandling, som jeg senere vil stille forslag om. Jeg udtaler min tilfredshed med, at forslaget foreligger som en helt ny lov, og jeg tilsiger mit partis villige indstilling til lovforslaget under dets videre behandling.

Bjerre: Nødvendigheden af at gennemføre de foranstaltninger, der er ny i dette lovforslag, i hvert fald dem, der vender udad, fremgår tilstrækkelig tydeligt såvel af bemærkningerne som af den højtærede ministers fremsættelsestale. Jeg må komplimentere og takke ministeren for, at han har valgt at fremsætte en helt ny lov. Det er efterhånden ellers blevet moderne at lappe på de gamle love med 20 ændringer eller ændringsforslag til 20 paragraffer, og en sådan fremgangsmåde medfører vanskeligheder i praksis. Jeg ser, at den højtærede minister i fremsættelsestalen har sagt, at forslaget — såfremt det vedtages — vil betyde en lettelse for udlændinge ved bestemmelseernes anvendelse. Jeg tror også, at alle indlændinge, der skal have med dette lovområde at gøre, i meget høj grad vil påskønne denne lettelse.

Jeg påtalte for nogen tid siden det uheldige ved affattelsen af et andet lovforslag, der kunne have til følge, at hvis nogen interesserede sig for sagen og købte loven i en boghandel for 50 øre, eller hvor meget han skulle give for den, og så kom hjem og studerede den, ville han se, at der i loven var henvist til 10 andre love, som han ikke kendte noget som helst til. Det var en meget uhensigtsmæssig affattelse af loven.

Derimod vil jeg, som jeg plejer at gøre det, når et lovforslag indeholder for mange bemyndigelser, sige, at disse er man egentlig ikke begejstret over. Jeg vil indrømme, at i dette tilfælde kan jeg ikke finde større ting at indvende mod bemyndigelserne, men der er ca. 20 af dem i lovforslagets 46 paragraffer. Derved bliver lovforslaget selvfølgelig lettere at administrere, og man kan eventuelt slutte overenskomst med Sverige og Norge om lempelser o. s. v. Der er mange gode grunde til at indføre disse bemyndigelser, men det er kedeligt, at man i moderne tid skal have disse uendelig mange bemyndigelser i lovene.

Der er enkelte ting, som jeg lige vil gøre opmærksom på, selvom vi skal behandle lovforslaget i udvalg. Det er praktisk, at der nu bliver nedsat karantænekommissioner overalt i landet. Jeg ved af erfaring, at i sin tid havde man ingen sådanne kommissioner, men der kunne eventuelt være tale om epidemikommissioner. De store karantæneforanstaltninger, der blev truffet i 1944—45, da krigen nærmede sig sin afslutning, kom til meget stor nytte, måske også i andre henseender end den karantænemæssige.

Nu er der altså i dette lovforslag foreslået skabt hjemmel for, at sådanne foranstaltninger kan blive ensartede over hele landet. Der bliver karantænekommissioner, som kan tage sig af søværts, landværts og luftværts trafik på samme måde, og karantænekommissioner nedsættes i alle politikredse. Det er i overensstemmelse med god tradition her i landet, at tingene indrettes forskelligt i København og provinsen. Man har selvfølgelig sørget for, at det i København er overtoldinspektøren, der er formand for karantænekommissionen, medens det udenfor København er politimesteren. Jeg går ud fra, at politimesteren bliver formand i kraft af sin stilling som administrativ øvrighedsperson og ikke i og for sig som politimand, men det kan nok se en lille smule mærkeligt ud.

En anden ting er, at karantænekommissionen er berettiget til at tage mod skyldiges tilbud om erlæggelse af en bøde for at undgå tiltale. Det er også noget, som måske praktiseres i mange tilfælde, men spørgsmålet er, om man sådan, uden videre begrænsninger, kan fastsætte, at karantænekommissionen kan modtage en sådan bøde. Hvis man f. eks. vedtager en bøde overfor politimesteren, for at sagen ikke skal